

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorake ulice števil. 16. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: Štandardna petiti-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Volja za Ljubljano v upravnishvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 60 kr., na mesec 60 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. voč. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 60 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 127.

V Ljubljani v ponedeljek, 8. junija 1885.

Tečaj II.

Položaj na Angleškem.

Sir Peter Lumsden vrača se te dni od afganskih mej, kjer je zanj raslo tako malo lavorjevih vencev, v svojo domovino. Prepričani, kise je tamkaj med Rusijo in Anglijo vršil in ki je toliko časa s strahom navdajal vso Evropo, končal se je, a nikakor tako, da bi Angleška zamogla veseliti se uspehov in zmage. Bojni hrup, ki se je bil zagnal na otokih ponosne pomorske vlasti, in rožljanje z orožjem, s kojim se je grozilo severni nasprotnici, potihnila sta bila kmalu in umaknila se previdnemu diplomatičnemu postopanju, ogibajočemu se vsega, kar koli bi znalo izzivati nasprotnika ter provzročiti njegovo nejevoljo. Da marsikateremu ponosnemu angleškemu srcu to ni bilo po volji, je lahko umevno, kajti ne dá se tajiti, da je Angleška s tem, da je tako hitro in nepričakovano spremenila svojo taktiko, da je najedenkrat ustavila svoje oboroževanje ter utihnila s svojimi grožnjami, nasprotno pa vdala se vsem mogočim zahtevam Rusije, pokazala se slabše, nego je veljala dosedaj v očeh Evrope in, kar je zanj morda še važneje in pomembnejše, v očeh Azije. Jeden onih, ki v svojem srcu kuhajo srd na angleško vladu zaradi njenega neodločnega postopanja, je tudi sir Peter Lumsden. On je bil, ki je od afganskih mej pošiljal poročila, vsled kojih so bili vseh ondodnih homatij krivi le Rusi, on je bil, ki je brzojavljaval v svet, kako neopravičen je bil napad generala Komarova na afganske vojne čete ob reki Kušk in ki je rotil in zaklinjal svoje rojake, da naj zgrabijo za orožje ter mašujejo krivico, ki se je dogodila za njihovemu varovancu, afganskemu emiru. Ali kaj

je s tem dosegel? Njegovega glasú niso hoteli čuti močje, ki stojé na vladnem krmilu ob Temzi. Pač so od začetka delali se, kakor bi zahtevali neko zadoščenje, pač se je slišalo, kakor bi Angleška tirjala od Rusije, da Komarova kaznuje za njegovo početje; a ko je vidila, da se tej njeni zahtevi nikakor ne misli vstreči, vtihnila je in molčala je celo tedaj, ko se je zgodilo ravno nasprotno, ko je Komarov dobil od cara za svoje moško postopanje zelo laskavo pohvalo in z dijamanti okovan meč. To je pač moralo boleti Lumsdena. Njegovega nasprotnika, kojega je dolžil prelomljenja mednarodnega prava, doleti tolika slava pred vsem svetom, njegova vlada pa ne stori zanj nič, niti toliko ne, da bi se svet prepričati mogel, da so bila njegova poročila resnična, in ne izmišljena. Te okoliščine vsakako opravičujejo nekoliko trde besede, ki jih je sir Peter Lumsden pred par dnevi izustil čez angleško vladu na Dunaji, kjer se je bil na svojem potovanju iz Azije vstavil za nekoliko časa. Kakor poročajo „Times“, tudi v svoji domovini ne misli molčati. Hrepeneč po maščevanju za ponižanje, ki ga je zadelo pred vsem svetom, hoče stopiti na domačih tleh z obtožbo zoper vladu na dan ter brez usmiljenja odkriti vse napake, kojih se je krivo storila v afganskem prašanju. To bode omajalo po misli opozicije zadnji steber, na kojega se je naslanjala sedanja vlada ter pripomoglo k temu, da se ji prereže nit življenja, predenj potečejo ti kratki dnevi, ki so odmerjeni še angleškemu parlamentu, do konca postavne dóbe.

Vender, ako se premisli, koliko se je uže očitelo vladi zaradi njenega postopanja v Sudanu

in v Aziji, kako je opozicija uporabljala vse svoje moči v to, da izviije svobodomiselni stranki krmilo iz rok, ne da bi dosedaj imela zaželjeni uspeh, vidi in zdi se, da tudi Lumsdenov glas ne bode imel toliko moči, kakor se od njega pričakuje. Pač pa preti postati drugo vprašanje usodepolno za Gladstona in njegovo vladu, vprašanje, ki je rodilo razpor v kabinetu in v parlamentni večini. Jedna najvažnejših točk namreč, ki jih ima angleški parlament v zadnjem svojem zasedanju rešiti, je irsko vprašanje. Prvi razpor pričel se je uže pred kakimi tremi tedni, ko se je bilo začelo obravnavati o tem, se ima li v marsikaterem oziru zelo strogi zakon o zabrambi zločinov na Irskem podaljšati ali ne. Večina ministrov odločila se je bila v začetku, in sicer v soglasji z lord Spencerjem, irskem podkraljem, za to, da se zakon v vsej svoji ostrosti obnovi za druga tri leta. Radikalni člani kabineta pa so se izrekli z vso odločnostjo zoper to. Zlasti Chamberlain obsodil je ta zakon in naglašal, da bode mehko zakonodavstvo imelo v vsakem oziru boljše uspehe, nego strogo in brezozirno. K tema dvema menenjem pridružilo se je še tretje. Predlagalo se je namreč od tretje strani, da naj se dotični zakon vsakako podaljša, pa ne za tri leta, ampak za jedno samo leto. Ta predlog je v ministerskem svétu tudi obveljal in s tem predlogom bode vladi sedaj stopiti pred spodnjo zbornico. A bati se je, da do tega niti ne pride. Kajti Chamberlain ne da se pridobiti za ta predlog, in lahko jo mogoče, da vsled tega izstopi iz kabineta, kar bi v nasledek imelo, da bi se tudi parlamentna večina razbila. Isto tako so posamezni ministri in posamezne frakcije večine spodnje zbor-

Listek.

Življenje in navade v Ugandi.

(Zlatorodov.)

(Dalje.)

Da je bil ugandski kralj Mtesa odgojen v Evropi, ne bilo bi dvojiti, da bi ne bil vredni in odlični ud človeške družbe; pa ker je vzrastel v naročju poganstva in ker na nobeni akademični fakulteti dostojstva ni dosegel, kakor le v pravoverstvu in neznanstvu, to še danes ni dosti drugega, ko nenavadni Afrikanec.

Stanley, kakor smo videli, je paganskega cesarja Ugandskega h krščanstvu spreobrnil, ali ta spreobrnitev bode blezo le imenna, ker takemu spreobrnjencu je treba potrpežljivega, marljivega in gorečega misijonarja, ako hočemo, da prva sev požene in sad rodi. Res je, da ga je Stanley nekaj mesecev poučeval o Kristu in blagodenjem njegovem delovanju; toda Mtesi je potreba večletnega pouka, da iztrebi iz njega izprijetnost, ki mu je 35 let vtikavala okrutnost in hude strasti, spohotnost. Tukaj je treba neumornega prizadevanja, očetovske opreznosti, pravega pastirja, ki se vsega žrtvuje svojemu poklicu. Dasi je Mtesa podvržen vsem slabostim,

je vender to na njem zanimivo, da vse bele tujce občuduje in česti; lepa ta poteza njegovega značaja mu pokrije marsikako pomanjkljivost.

Če popotnik prvokrat stopi na zemljo Ugando, tedaj se mu zdi, da mu je pot s cvetkami potresena: pozdravljajo ga neprestano, dajo mu darove, služaji in dvorjani klečé pred njim, hoteči mu najmanjši željo na mestu izpolniti. Dokler je tujec še nova prikazen, dokler njegove zmožnosti še niso precenjene in do dna pretehtane, to je njegovo življenje v Ugandi podobno solnčnojasnemu prazniku.

Ta čas pa so ga dvorni služaji, prošnjiki, državni seli in dvorjani neprenehoma merili, navzgor in navzdol, po svojem načinu, s svojim merilom. Njegove zmožnosti so pretehtane, njegova bistroumnost je zapomnjena, skoro bi rekel, uknjižena, njegova rabnost in cena ste natanko znani, in — ves ta čas je bilo kraljevski zanj skrbjeno, dvorilo se mu je čez pričakovanje, ljubkosti, pristrčnosti, vsloge so se mu izkazovala čez mero.

Ali — zdaj prihaja čas, da je treba vračati, da je treba izpolniti obljube, katere je storil, ko je molče in radovoljno sprejemal poklone in darila in prijateljske besede. Prašanja, skoro zahteve so take, da ga iznenadijo: znaš li smodnik naprav-

ljati? puške delati? kanone liti, ladje tesati? hiše iz kamena in opeke staviti? No, če je tujec duhovnik, to kmalu znajo, da ima učiti; če je pa vojak, pokaj bi ne vedel, kako se delajo puške, čolnovi, kanoni, zidajo hiše! Ako pa cesarju pové, da takega dela ne ume, a to boš pa drugači plačal. Prinesel si sabo pušek, dati jih moraš; imaš ure in nekaj vredne drobnine, na pr. zlat prstan, zlat ročaj za svinčnik itd., podariti moraš; imaš dobro obleko, daj; imaš bisere, prtnino, žico, „naj dá“, poreko; daj pa naj tako dolgo, dokler kaj ima, dokler ni vbog ko berač. „Stamlih“ in „Speki“ sta to dobro izkusila, in res darila razsipno dajala. Ako drugi popotnik ne bo dajal tako rado-davno, kakor ta dva, bode osramočen, a našli se bodo še drugi pomočki in potje, da bode tujec „nepotrebnega“ imetja oproščen. Ljudje, katere si je tujec za na pot odbral, mu bodo nezvesti, ker jih bodo izvabile večí Mtesine nagrade; uha-jali mu bodo, ali pa bo nekega dné, ko se bo srečnega mislil, našel, da je za $\frac{3}{4}$ blaga oropan ali pa okraden. Ako pa tujec pravi, da zna kako umetnost, tedaj pa mislijo, da bode kdo vé kako svojo umetnost razkazaval; in še tisto malo, kar bi mogel storiti s tako lenimi butci, kakor so Vagandčani, ne bode nikomur po volji; potem je

nice v tem različnih mislij, kako se ima uravnati uprava Irske in v čem se ima tožni nje sedanji položaj spremeniti. Gladstone in bližnji njegovi prijatelji zadovoljili bi se s kako polovičarsko uravnavo, radikalc pa hočejo z jasnimi določili jedenkrat za vselej konec storiti opravičenim tožbam Irske. V tem razdvojenji kabineta in parlamentne večine tedaj tiči večja nevarnost za Gladstona in njegovo vlado, nego v vseh obtožbah Lumsdenovih, in v prihodnjih dneh mora se pokazati, bo li Gladstone obdržal premirjevo mesto še toliko časa, da poteče postavna doba parlamentnemu zborovanju, ali bode uže prej moral položiti vladno krmilo iz utrujenih rok.

Volitve v državni zbor.

Najvažnejše volitve so se se uže dovršile, in skoro povsod, kjer je bil izid dvojljiv, se je uže odločilo. To velja osebito o volilnih okrajih, kjer je jezikovno mešano prebivalstvo, in o onih, kjer so si liberalci in klerikalci stali v trdem boji nasproti. Take volitve so se, kakor rečeno, uže skoro povsodi dovršile. Dozdanje volitve izpale so za desnico dosta ugodno; številke govoré. S 6. dnem t. m. oddalo se je 275 mandatov; izmed teh pripade jih 118 zjedinjeni levici, katera je vkup izgubila 18 mandatov. V českem veleposestvu je bilo izvoljenih 6 liberalnih in 17 konservativnih poslancev, v gorenje-avstrijskem veleposestvu so bili izvoljeni 3 konservativci, med temi poljedelski minister grof Falkenhayn; v Solnogradu izvoljen bil je eden konservativec.

Dne 6. t. m. volilo je: Gorenje-Avstrije, Česke in Solnograda veleposestvo; v Moravski, Šleziji, Istri, v Koroški in na Goriškem veleposestvo. V naslednjem izid volitev.

Gorenje-Avstrijsko. Izmed 128 volilcev veleposestnikov udeležilo se jih je volitve 72 in volili so jednoglasi konservativne kandidate, poljedelskega ministra grofa Falkenhayna, prošta Ferdinanda Moserja in posestnika Haydena.

Solnograd. V velikem posestvu oddali so se 204 glasovi. Izvoljen je bil konservativni kandidat odvetnik dr. Viktor s 133 glasovi. Liberalni kandidat dobil je 71 glasov.

Koroška. V trgovinski zbornici bil je izvoljen dozdanji liberalni poslanec pl. Pacher.

Česka. V Pragi v fidejkomisnem veleposestvu bili so izvoljeni konservativni kandidati, grofje Egbert Belcredi, Lützow, Schönborn in Salm-Reifferscheidt ter baron Dobransky; v nefidejkomisnem veleposestvu konservativni kandidati grofa Henrik in Richard Clam-Martinic in Vencel Fabian. Liberalci se volitve niso udeležili.

V Hebu. V veleposestvu bili so izvoljeni ustavoverni kandidati grof Zedwitz, prior Kajetan

Rosselt, Scharschmid in Bärnreither s 67 izmed 93 glasov.

V Budjejevicah. V veleposestvu bili so izvoljeni konservativni kandidati Czernin, Kleist, Nadherny, Wratislaw.

V Liberici. V veleposestvu bil je izvoljen kompromisni kandidat grof Deym (konservativec), dr. Jaksch in baron Oppenheimer (liberalca).

V Hrudimu. V veleposestvu bili so izvoljeni konservativni kandidati Hlavka, grof Kinsky, Papstmann in Vitez Stangler.

Moravska. V Brnu. Trgovinska zbornica izvolila je dozdanja liberalna poslanca Gomperza in Neuwirtha.

V Olomuci. V trgovinski zbornici bil je izvoljen dozdrnji nemško-liberalni poslanec Proskowetz.

Šlezija. V Opavu. Pri volitvi trgovinske zbornice dobil je 16 glasov dr. Sax, vender ta izid ne predružači volitve mestnega poslanca, ker trgovinska zbornica voli ^{ut. Gublerja} z mestom. Istotako so volile dopolnilno z mestno skupino trgovinske zbornice v Poreči in v Gorici.

Včeraj vršila se je v Trstu volitev v III. volilnem razredu. Izmed 4259 volilcev udeležilo se je volitve 2878 volilcev. Izmed teh je dobil Nabergoj 2141 in Mauroner 696. Ostalih 41 glasov se je razcepilo. Izvoljen je torej gosp. Ivan Nabergoj s skoro tričetrtinsko večino. „Triester Tagblatt“ piše povodom te izvolitve: „Včerajšnja volitev pomeni triumf patrijotizma Trsta, patrijotizma, kateri živi v srcu naroda. Kako je ta narod s svojim priprostim patrijotizmom, s svojo krepko lojalnostjo osramotil plašljivce, katerih patrijotizem se skriva pred vsako irredentovsko frazo, katerih lojalnost obmolkne, kadar se oglasi revolucionarna propaganda. — — — — —“

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

O shodu ruskega carja z našim cesarjem se poroča iz Krakova: Po varšavskih včestih udeležil se bode ruski car koncem avgusta velikih manévrov v Poljski ter potem se nastavi za nekaj časa v svojem letovišči pri Skjernjevicah, kjer se bodo vršili lovi. Govori se, da bode ruskega carja pred manévri obiskal cesar Fran Josip.

Danes vršile se se volitve v veleposestvu v Moravski, Šleziji, Istri, v Gorici in na Koroškem; v Galiciji volijo mesta, v Dalmaciji kmetske občine, na Štajerskem trgovinske zbornice.

Tuje deželo.

Pred kratkim zagotavljalo se je z vso gotovostjo, da obišče belgijski kralj Berolin, kakor

se zatrjuje zdaj, se je obisk vsaj za to poletje za gotovo odložil. Vzrok leži baje v tem, ker je nemški cesar bolan, potrebuje miru in zdravnik so mu svetovali, naj, ko hitro nekoliko okreva, podá se v zdravilišče v Ems. To naznanil je belgijskemu kralju cesarjevič. Najbrže obišče belgijski kralj nemškega cesarja na jesen.

Budgetni odsek francoske poslanske zbornice imel je v sredo sejo, katere se je udeležil minister za uk in bogočastje, René Gilet. Obravnavalo se je o verskem proračunu. Minister je ugovarjal odsekovemu predlogu, naj se nekateri nastavki iz proračuna izbrišejo, „kajti to bi ne bilo v interesu republikanske stranke, če bi se nadaljeval boj proti duhovščini.“ Sicer pa bi tudi ne bilo umestno, omenjal je minister, da bi se kratko pred volitvami izvršile bistvene premembe v proračunu. Pri razpravi o posamičnih točkah je predlagal minister, naj se dovoli v proračunu 1100000 frankov za plače korarjev. Minister je namreč mnenja, naj se dozdanja korarska mesta ohranijo, ako se vsled smrti katerega korarja izprazni mesto, naj se nič več ne namesti. V podporo nižje duhovščine predlagal je minister 150000 frankov. Navzlic tem prigovarjanjem ministrovim je odsek pri mnogih nastavkih odbil precejšnje svote.

V angleškem parlamentu izjavil je dne 5. t. m. vlada, da se bode, če je priprave le možno odložiti, od dovoljenih enajstih milijonov izdalo samo devet milijonov. Vlada se nadeja, da ne bode dolgo časa več treba držati čete v Aleksandriji, kdaj bodo odle, se natanko ne more še določiti.

Dopisi.

V Rudolfovem, 7. junija. (Izv. dop.) Ko bi mogla slepa strast razdreti, kar je stvoril um in mnogoletni trud, posrečilo bi se to katilinarčni naravi necega tako zvanega domoljuba, kateremu je vsak izdajalec, kdor se z njegovo plačano agitacijo ne vjema ali celó predrzne svoje prepričanje in svojo neodvisnost zagovarjati. Tihotapno je pri mizi obsedel, ko je bil čas, svoje prepričanje pred volilci zagovarjati, a on se drzne drugim, ki so možko, odkrito in brez oviukov svoje mnenje povedali, tihotapnost očitati. Intriganta je imenoval onega, ki zanašaje se na prijateljstvo in poštenje drugomislečih, ni zakrival niti položaja niti razmerja glasov, a ko je videl, da se njegova odkritost vračuje z zahrbtnimi naklepi, ni se bal, tem naklepom se ustaviti. Nepoštenost je predbacival Katilina onim, ki so rabili edino le poštenih sredstev, med tem, ko so njegovi pristasi trosili korrupcijo tudi med naše ljudstvo, in je sam pred pričami darove prejemal. Malopridni so

kar gotovo, da bodo tujcu domačini odvzeli precéj teže.

Pa vsa druga bi bila, ko bi bil tukaj naseljen kakov misijonar. Vseh takih „davščin“ bi bil on oslobojen, in sčasoma bi on postal pravi cesar. Njemu bi se uklanjal celo Mtesa z vsó poslušnostjo pokornega otroka, in ga spoštoval kakor očeta. Njegova ukljubljivost in njegova nedosledna čud bi bila ulita v nova torila in bi dobila nove vblike, da bi bila kakor prerोजना, in potem bi bil Mtesa tak človek, da bi ga evropski popotniki prehvaliti ne mogli. Mtesa je najznamenitejši mož v Afriki, ki je vreden našega najtoplejšega sočutja, in jaz — zagotavlja Stanley — ponavljam, da le z njim bi se dala srednja Afrika pridobiti krščanstvi in izoliki.

Speke in Grant, angleska potovalca pred Stanleyem, sta Mteso imenovala samo „kralja“, Stanley pa ga zdaj imenuje „cesarja“. Uže v opisu prvega ministra smo rekli, da vsi Vagandčani svoje naslove in imena mené, kakor javno menenje njih delovanje oceni.

Ko je živel še Sura, bil je Mtesa le „mlangira“ to je princ; po njegovega očeta smrti so mu dejali „mkavija“ to je kralj; premagavši pa druge kralje in pridobivši cesarske pravice, dobil

je ime „kabaka“ to je cesar; in vedeti je, da carjevina Ugandska obsega razen prave Ugande še več drugih dežel. — Iz tega bode tudi razvidno, zakaj se Rumanika Karagvejski imenuje „mkuma“, to je namestnega ali podkralja, da si ime samo, po črki predstavljeno pomeni le gospoda. Mtesini otroci se zovejo vsi „ulangi“, to je princi. Pod tem naslovom dobiš precej naslov „kopija“ ali kmeta; edino to ime je dedno, drugi naslovi se izpreminjajo. Prav po tem načinu so tudi „vakungu“ in „vatongoleh“ rojeni kmetje, da si tudi obnašajo službe glavarjev prve ali druge vrste, službe guvernerjev ali njih namestnikov, generalov in obrstov.

Ko bi narod, kateremu zapoveduje ta vladar, imel cesarjevo oliko, bil bi še dosti izobražen, ali npravni značaj naroda stoji prav nizko pod cesarjevim značajem, kajti Vagandčani ne poznajo vrednosti človeškega življenja, in toraj tudi človeških pravic ne spoštujejo. Za največi pravico med sabo priznavajo le moč in oblast, in cesarju Mtesi bi bilo po polnem odpustiti, ko bi se posluževal še večje ojstrosti, kakor se je res, zakaj to grozovito ljudstvo hoče biti vladano s silo in oblastjo, z jeklom. Sploh rečeno so ti ljudje zvičajni, zapovedni, varljivi, lažnjivi, tatinski malo-

pridneži, katerim je prirojeno, da si premoženje pridobivajo z ropom, nasilstvom in umorstvom; in ko bi se potnik na cesarja ne zanašal, bi nihče v njih deželo ne stopil. Po teh slabih lastnostih so podobni vsem drugim narodom afriškim, le ta razloček je, da ta „nepremagljiva“ nagujenost, da „protipostavni“ ta nagon je pri njih veliko večji in veliko bolj razvit, ko pri ostalih narodih. Kazni se pa Vagandčani vender le bojé, zatorej je potniku mogoče potovati po Ugandi, in ako je še cesarjev gost, je povsod gostoljubno postrežen. Kdor se če preveriti, kako so ti ljudje grabežljivi, treba mu slišati samo besedo „uganija“, to je plen, in videl bode, kako jim bode to gásló uzbudilo toliko poželjivost, da bode kakor vsi v ognju.

Pravijo, da pregovor: „Kakoršen gospodar takšen hlapec“, je uže davno neresničen. Mogoče; toda v deželi Ugandi je še zmeraj pravšen, kajti glavarji se ravno tako drže samovoljnih običajev, kakor njih cesar: glavarji zahtevajo od svojih podanih, da jim strežejo s tisto zaničljivo služnostjo in sužensko hitrostjo, kakor oni cesarju; kakor on, tako oni: povsod hočejo kazati svojo lišpavost in bahavost in tisto ničemurnost, ki jim jo dopušča njih stopnja in moč.

(Konec prihodnjice.)

mu oni, ki so ves čas svojega javnega delovanja dejansko dokazovali žrtvoljubnost in ki so svojim mirnim in vstrajnim delovanjem tudi za naše razmere veliko nalogo častno rešili.

Žalibog, da takih nesrečnih narav tudi med Slovenci ne manjka. A obrnimo se od onih, ki bi drugim najraje s cepcem prepričanje ubijali, in ozrimo se na naše vrlo meščanstvo, ki se ni dalo premotiti niti po terorizmu, niti po trenutnem dobičku, niti po strankarstvu, ampak dalo roko za korist mesta resno vdanim domoljubom. Ono je spoznalo, kdo je pravi prijatelj in kdo je edino sposoben zagovornik meščanskih dolenjskih interesov. Kakor skala stali so neomahljivi na svojem edino pravem stališču in se niso dali oplasiti po žuganjih istih voditeljev, ki so svojim načelom prav resno slovo dali in omahljivo s svojim zupanjem počastili. Zmagalo je poštenje nad divjo silo in nad gnjusno popačenostjo, zmagal bistri razum meščana nad slepo strastjo.

Razne vesti.

— (Zdravstvene razmere v Sarajevu.) Da je Sarajevo dokaj zdravo mesto, spričuje sledeče: Pri ljudski štetvi pokazalo se je, da je neka ženica 105 let stara, pa je še po polnem zdrava in čila in je še pred kratkim šla po zelo težavni poti na Grad in nazaj. Od njenih dveh sinov je eden star 72, drugi 65 let. Dalje dobili so drugo ženo, ki šteje uže 102 leti in je tudi še trdna in zdrava. Razen tega nahajata se v mestu tudi dva starčka, od kojih je eden 101 leto, drugi 100 let star.

— (Roparji na Oldenburškem.) Kakor „Frankfurter Zeitung“ pripoveduje, godé se zadnji čas po Oldenburškem pogostoma ropi, in sicer obiskuje roparska druhal najraje župnike. Najprej prikazali so se lopovi s poornjenimi obrazi v Bošelu. Med tem ko je jeden stopil k postelji, kjer je župnik ležal ter mu samokres nastavljal na prsi, grozeč mu, da ga ustrelji, ako ne ostane pri miru, izvršili so drugi rop, in sicer so odnesli 200 mark. Druga žrtev bil je župnik v Heldorfu. Kakor prvič, stopil je tudi sedaj jeden s poornjenim obrazom k župnikovi postelji ter mu zagrozi: „Bodite pri miru, nas je sedem!“ Na to ostal je pri njem, dokler ni bilo dejanje izvršeno. Sicer pa sta bila videti v obeh slučajih le dva. Ravno tako pri tretjem napadu, ki se je dogodil v Zetelnu. Lopova vlomila sta v sobo, kjer je sivolasi župnik spal. Jeden nastavljal mu je zopet samokres na prsi, grozeč mu, da ga usmrti, če se gane. Ko župnik zakliče: „Tatje“, odgovori mu predrznež: „Mi nismo tatje, ampak roparji!“ Isto tako vršili so se podobni napadi zadnji čas tudi v Münsterlandu na župnike. Dvojiti se ne dá, da so vse te rope izvršile jedne in iste osebe. Dosedaj prišel ni še nobeden roparjev oblastnji v roke.

— (Električna luč v Afganistanu.) Afganski emir, Abdurrahman Chan, uravnati si hoče svojo palačo Bala-Hissar v Cabulu čisto po evropsko in je pred kratkim tudi zaukazal pričeti z delom za električno razsvetljavo. Poslal je tudi tri Kabuleze v Indijo, da se tam priučijo, kako se električna luč napravlja.

Domače stvari.

— (Trgovinski minister baron Pino) sprejel je baje državnozborski mandat za celovsko kmetijske občine.

— (O zrelostnih izpitih.) Naučni minister izdal je naredbo deželnim šolskim oblastvom o zrelostnih izpitih, katera ima uže letos stopiti v moč. Namen naredbe je, da se kolikor možno zabrani neugoden vstop pri zrelostnih izpitih, na drugi strani pa, da se izpiti tudi po mogočosti olajšajo. Naučni minister je odredil: a) Osmošolcem, kateri dobijo v drugem poletju dvojko ali trojko, sme se dovoliti zrelostni izpit še le naslednje leto; kdor pa ima v drugem polletju preskušnjo delati, sme se k zrelostnemu izpitu še le po dobro dovršeni preskušnji dopustiti, in sicer še isto jesen. b) Kdor pri pismenem zrelostnem izpitu pomaga pri goljufiji, se kaznuje, kakor goljuf sam. c) Matulantom, kateri so pri popolni preskušnji štiri, ali pri delni vse izdelke nezadostno dovršili, odreče se zrelostni izpit za to leto. d) Deželna šolska oblastva imajo pra-

vico, da dovolijo istim učencem, kateri nimajo državnoveljavnih spričeval za predmete, kateri se pri zrelostnem izpitu ne sprašujejo (varonauk), da iz teh predmetov še pred zrelostnim izpitom dostanejo skušnje.

e) Za oceno нравnosti in veronauka veljajo redovi poslednjih štirih polletij 7. in 8. razreda. f) Kandidatom, kateri se izkažejo z državnoveljavnim spričevalom zrelosti za studije na tehniki, naj se brezpogojno pri preskušnji zrelosti za vseučilišče opustijo spraševanja iz matematike, naravoslovja in fizike; iz zgodovine naj se preskušnja omeji samo na zgodovino klasičnih narodov starega veka.

— (Včerašnjih procesij) pri oo. Franciskanih in pri Sv. Jakobu udeležilo se je mnogo mestnega prebivalstva in obilo vernikov iz okolice. Pri obeh procesijah svirala je vojaška godba 17. pešpolka in pred Najsvetejšim stopala je častna kompanija ravno istega polka. Sprevod pri oo. Franciskanih vodil je preč. g. gvardijan in župnik o. Kalist Medic, pri sv. Jakobu pa preč. g. prošt dr. Anton Jarc. Št. jakobske procesije udeležil se je g. župan Grasselli in več mestnih odbornikov in magistratnih uradnikov, franciskanske pa magistratni svetnik g. Vončina, trgovinske zbornice predsednik g. Kušar ter mnogo mestnih odbornikov in magistratnih uradnikov. Pri obeh procesijah vladal je najlepši red.

— (Slovensko pisateljsko podporno društvo) v Ljubljani je sklenilo, naj se za letos pobira društvenine samo za polu leta, torej plačajo redni društveniki 1 gold. 50 kr., podporniki pa 1 gold. Ker je c. kr. deželna vlada uže potrdila pravila, sklical se bode koncem junija reden občni zbor, pri katerem se bode izvolil nov odbor. Slovenski pisatelji in prijatelji pisateljev izvolé naj mnogobrojno pristopati društvu, da bode moglo razviti uspešno in blagotvorno delovanje.

— (Od odbora za priredbo vlakana na Velehrad in v Prago), dobil je tukajšnji „Slovenec“ naznanilo, da so se začeli uže oglašati vdeleženci. Ker je potreba najmanj dveh sto oseb za posebni vlak, toplo priporočamo vsem onim, katerim to dopušča čas in sredstva, da se potovanja v sorodno Moravsko in Česko vdeležijo. Naznanila naj se pošiljajo kar naprej mogoče dotičnemu odboru. Najbolje je, če se takoj priloži tudi denar za vožnjo. Zadnji čas za oglašati se je do 10. julija.

— (Dr. Leopold Geitler. †) Dne 2. t. m. umrl je v Zagrebu profesor slovanske filologije v Zagrebu, dr. Leopold Geitler, v 37. letu svoje dobe. Geitler se je narodil v Pragi, svoje studije pa je dovršil na Dunaji. Pri profesorjih Hatali in Miklošiči bavl se je s slavistiko, je postal docent na praškem vseučilišču in potem, ko se je ustanovila zagrebška univerza, postal je tu javen profesor. Pokojnik je zaradi jezikoznanstva prepotoval Poljsko, Rusko, Bolgarijo in Arabijo; na sinajski gori našel je dva dragocena glagoliška rokopisa. Geitler izdal je več spisov, pisanih v nemščini, češčini, hrvaščini.

— (Razpisani službi.) Na tukajšnjem učiteljski razpisani je služba otroške vrtarice in služba učiteljice ročnih del. Prosnje je vložiti do 8. julija na ministerstvo za uk in bogočastje pri c. kr. deželnem šolskem svetu v Ljubljani. Dokazati se mora učiteljska sposobnost in znanje nemščine in slovenščine.

— (Poštne hranilnice.) V meseci maji t. l. vložilo je iz Kranjske, Štajerske in Koroške 13376 vlagateljev v poštne hranilnice 1557733 gold. 80 kr., izplačalo pa se je 460256 gold. 15 kr.

— (Sudanci pridejo!) V nekaterih dneh pride v Ljubljano na svojem potovanju v Antwerpen karavana Sudancev izmed tolp proroka Mahdija ter se bode za nekaj dni tu nastanila. Vredno je, da si vsakdo ogleda to „pristno“ sinove afrikankega podnebja.

— (Požar.) Iz kranjskega okraja se nam piše: Zadnjega maja nastal je ogenj v koči udove Helene Pajer v Strzevem. Ogenj je v kratkem uničil poslopje in pohištvo. Škoda ceni se na 360 gld., zavarovana pa je bila Pajer za 300 gld. Sumi se, da je nekedo nalašč zažgal.

— (Utonil) Iz Žužemperka piše se nam: Dne 31. m. m. peljal se je posestnik Florijan Golé iz Mačkine Vasi okolo 10. ure zvečer iz Dvora proti domu. Bil je precej pijan in je vsled tega na vozu zaspal. Konji zavili so, na mesto da bi bili šli po cesti proti Mačkovi Vasi, na pot ob Krki. Ko pridejo

na neko zelo ozko in strmo mesto, zvrne se voz v Krko in potegne tudi konja seboj. Drugi dan dobili so gospodarja in konja utopljenega v vodi.

— (Uboj.) Iz Jesenic se nam piše z dne 3. t. m.: Danes jutraj začel je pijanosti zelo udani hlapec J. Klinar pri istem gospodarji služečo deklo Marijo Mali zmerjati, in sicer brez vsacega uzroka. Gospodar, ki je ob jednom brat razsajevalca, hotel je napraviti mir in ga je začel z lepo pogovarjati. Ker pa vse nič pomagalo ni, dal mu je par zaušnic, končno pa ga je še v prsi sunil, in sicer tako nesrečno, da je ta zgrudil se k tlam in v nekaj minutah izdihnil dušo.

— (Obešenega) našli so otroci v gozdu poleg Praprotnega, kakor se nam poroča iz Železnikov, dne 3. t. m. nekega dimnikarja, ki mu je bilo Josip ime. Služil je pri dimnikarju vgo. Drenovcu v Loki in ga je gospodar od 28. maja pogrešal. Ker na njem ni bilo najti nikakega znamenja, iz katerega bi se dalo sklepati na kak zločin, je nedvomno, da si je sam vzel življenje.

— (Mrtvega našli.) Iz postojinskega okraja se nam piše: Dne 1. t. m. šel je 77letni Lorenc Vidmar iz Dolenje vasi živino na pašo. Ko ga zvečer ob določeni uri domov ni bilo, šli so ga iskat in so ga dobili mrtvega pri nekem grmi, in sicer sedečega. Zadel ga je mrtvoud.

— (Nesreča.) Iz Gorenje Vasi se nam poroča: Dne 2. t. m. sekala sta Ivan Podobnik iz Hobovš in Matija Hacijan iz Podjelovega Brda debelo smreko. Triletni sinek prvega sedel je nekoliko oddaljen ter čakal, kedaj se bode drevo podrlo. Oče mislil je, da bode smreka pala na drugo stran, za to je sinka pustil na onem mestu. Na jedenkrat pa se zasučé proti kraju, kjer je sedel deček; oče zakliče sinku, da naj zbeži, a preden je ta to storiti mogel, podere se nanj drevo ter ga ubije.

— („Kres.“) Leposloven in znanstven list. Sodelovanjem prof. dr. Greg. Kreka in župnika Davorina Trstenjaka ureduje dr. Jakob Sket, c. kr. gimnazijalni prof. v Celovci. Obseg 6. številke: Arabela. Roman. Spisala Pavlina Pakkova. (Dalje.) — Rastislav. Mirko. Stari Dzuldaš in njega sin Mamet. Povest iz življenja v srednje-azijatskih pustinjah. Ruski spisal N. N. Karazin, preložil † Fr. Jos. Remec. (Dalje.) — Sonet. Mirko. — Kosova pesen. J. Kostanjevec. — Narodne pripovedke. Priobčuje Mat. Valjavec. — O našem literarnem gospodarstvu. Spisal France Podgornik. (Dalje.) — O narodnih pesnih koroških Slovencev. Spisal J. Scheinigg. (Konec.) — O rastlinskem opravljenju. Spisal M. Cilenšek. — Što, kaj, ča. Spisal J. Šuman. (Dalje.) — † Nikolaj Ivanovič Kostomarov. J. Steklasa. — Drobnosti. — Izhaja v mesečnih zvezkih na 3 do 4 polah začetkom vsakega meseca; velja 4 gld. na leto, 2 gld. na pol leta in se tudi lahko po snopičih à 40 kr. v knjigarnah kupuje. Tudi letnik 1882, 1883 in 1884 se še dobi, in sicer po 3 gld., prvi letnik nam je pa pošel.

Narodno-gospodarske stvari.

Cviček.

Spisal Gustav Pirce.

(Dalje.)

4.) Trtna uš se je uže zaplodila v dolenjskih vinogradih, uničila je uže precej vinogradov in za gotovo se smé pričakovati, da bode svojo uničevalno silo razširila prej ali slej po vsih dolenjskih vinogradih. Z ameriškimi trtami dano nam je edino sredstvo si vinarstvo vzlic trtni uši obdržati, a obdelovanje vinogradov, zasajenih z ameriškimi trtami, zahteva, popoln preobrat dolenjskega vinogradstva.

Trtno uš imamo torej na Dolenjskem in napačna je misel onih, koji vidijo v trtni uši nič drugega kot prazen strah, ki so ga izumili učenjaki za svoje veselje ali pa le sredstvo, s komur si gospodje od „komisije“ zamorejo denar služiti. Naj nam bodejo v izmisli druge dežele, katerim je trtna uš milijone premoženja požrla ter porabimo precej izkušnje teh dežel, kako se proti trtni uši bojevati.

Vsa sredstva za uničenje uši skazala so se ničeva in danes se spozna kot edini pripomoček proti trtni uši ameriškanska, temu mrčesu zoperstoječa trta. — Grozdje ameriških trt je z ozirom na sorto trte tako, da nam ne bode mogoče z njim računati, zato

nam za naše razmere ne bode drugega preostajalo, kot cepljenje domačih trt na ameriške podlage. Zasajevanje takih vinogradov ter njih obdelovanje stalo bode pa več dela in denarja in vinograd se bode izplačal le v dobri vinogradski legi. Trtna uš storila bode konec tako priljubljenemu dolenjskemu „grubanju“, silila bode Dolenjca, opustiti slabe vinograde ter le take trte cepiti, od katerih se je nadejati dobrega vina. Trtna uš ne sme pomeniti pogin dolenjskega vinarstva, pomeni pa pogin „cvička“!

5.) Dolenjci naj z izbero pravih trtnih sort, z umnim obdelovanjem vinogradov, s pravilno režnjo in umnim kletarstvom pridelujejo vino, koje naj sploh zadostuje vsaj zmernim tirjavim, ki se stavijo na navadno namizno vino.

Eden ali drugi način kmetovanja je le tam na mestu, koder je vsaj toliko uspeha pričakovati, da dohodki krijejo troške. Jaz, za svojo osebo bi niti s tem ne bil zadovoljen, ker zahteval bi vrh tega še dobiček, vsaj obresti od glavnice, ki tiči v posestvu. Ali je pa na Dolenjskem toliko uspeha? Ne, Dolenjec ni pokril s svojimi pridelki troške, ki jih ima pri obdelovanju svojega posestva, ampak on uže skozi več desetletij od leta do leta mora dolagati in ker mu je vinograd uže davno več denar požrl, mora se zadolževati.

Da Dolenjcu vinograd malo prinaša, vzrok sta podnebje in on sam. Koder je podnebje vzrok, to je z drugimi besedami: koder je lega vinograda absolutno nesposobna za uspešno pridelovanje vina, tam ni pomagati, vsak pameten človek opustil bode vinograd. Kjer je pa lega dobra in vendar uspeh ni primeren, vzrok je pa Dolenjec sam in tukaj dá se pa pomagati.

Dolenjec mora si svoj vinograd in svoje kletarstvo tako urediti, da mu je v večini let mogoče pripravljati za kupčijo primerno vino. Po zdajšnjem potu naprej iti in le vedno čakati, da bode vendar še enkrat dobra letina, je smešno. Kako postopati, tega ne bode tukaj razpravljati, ker mi ni namen, o umnem vinarstvu pisati; kako vino naj Dolenjec prideluje, o tem si pa vendar dovolim nekaj besedic spregovoriti.

Gori sem uže pisal, da mora Dolenjec skušati, da v večini let pripravi za kupčijo sposobno vino. Kako je pa tako vino?

Na to mi je v kratkem prav težko odgovoriti. Strokovnjak bi rekel, to je harmonično vino, ki ugaja olikanemu okusu ter se po svoji kakovosti dá prištevati navadnim namiznim vinom (gewöhnlicher Tischwein). Kaj je harmonično vino? Vino, v katerem so glavne sestavine v takem razmerju zmešane, da je splošen okus prijeten. Kaj je pa olikan okus (pri vinu namreč)? To je okus, kojega posestnik vé razsoditi ali je okus sploh prijeten ali ne, ali zadostuje tirjavim, ki se splošno na ene baže vino stavijo; ta okus mora imeti nekak gotov kosmopolitičen značaj.

(Dalje prihodnjič.)

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Črnomelj, 7. junija. Zbrani volilci poslancu Šukljuetu donebesni „živio!“ „Schulvereinski“ Nemci, „veliko-jezerski“ Slovenci propali; zmagali katoliški Slovenci, avstrijski Slovenci. Bog je z nami!

Dunaj, 8. junija. Lloydova depeša poroča, da se je francoski avizni parobrod „Renard“ zgubil z moštvom vred v Rudečem morju.

Monakovo, 8. junija. Avstrijski cesar prišel je jutraj sim.

London, 8. junija. „Daily Telegraph“ poroča, da se je med Anglijo in Rusijo dosegel sporazum gledé afganske meje, treba je le še ratifikacije.

Madrid, 6. junija. V vasi Museros pri Valenciji umrlo je 13 oseb za koleru.

Atene, 7. junija. Kakor se čuje, so na Kreti nastali nemiri. Podrobnjših poročil še ni.

Simla, 7. junija. Iz Kašmira se poroča, da se potres ponavlja. Na nekaterih krajih se je zemlja odprla in privrela je voda na dan. Več hiš se je pogreznilo. Potres vendar ni prehud.

New-York, 7. junija. V Desmoinesu, država Jova, pogorela je jedna največjih tovarn. Okolo 100 delavcev je mrtvih.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 8. junija.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.50
„ „ „ srebri	83.05
Zlata renta	108.05
5% avstr. renta	98.55
Delnice narodne banke	858.—
Kreditne delnice	289.20
London 10 lir sterling	124.30
20 frankovci	9.85
Cekini c. kr.	5.86
100 drž. mark	60.90

Tuji.

Dne 6. junija.

Pri Maliči: Grof Lichtenberg, graščak; Batlič, lekar, in Anton, trgovec, z Dunaja. — Mauthner, trgovec, iz Prage. — Stalzer, tovarnar, iz Kočevja. — Hiltl, gozd. upravnik, iz Vidma.

Pri Južnem kolodvoru: Schwetz in Stihernik iz Grada. — Hartmann iz Opatije. — Kapelari iz Vidma.

Umrli so:

Dne 6. junija. Alojzij Stepic, tesarja sin, 4 l., Merošdne ulice št. 1, tuberkuloza.

V civilni bolnici:

Dne 5. junija. Reza Petrič, dekla, 43 l., tuberkuloza.

Dne 6. junija. Helena Žagar, gostinja, 80 l., starostno opešanje.

Tržne cene.

V Ljubljani 6. junija.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 83 kr., domače 6 gld. 98 kr.; reš 5 gld. 36 kr.; ječmen 5 gld. 20 kr.; oves 3 gld. 57 kr.; ajda 4 gld. 71 kr.; proso 5 gld. 85 kr.; turšica 5 gld. 70 kr.; 100 kilogramov krompirja 4 gld. 40 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 90 kr., salo po 82 kr., špeh po 54 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 58 kr., svinjsko 70 kr., drobnjsko po 38 kr., — Piške po 25 kr., golob 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 78 kr., slame 1 gld. 59 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 20 kr.; mehkih 5 gld. — kr. — Vино, rubeče, 100 litrov (v skladišču) 24 gld., belo 20 gld.

Srečke

z dne 6. junija.

Trst: 60 64 17 82 47.

Linec: 59 66 79 25 11.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
6. junija	7. zjutraj	740.18	12.8	svzh. sl.	jasno	0.00
	2. pop.	738.36	25.6	„	„	
	9. zvečer	738.66	17.8	vzh. sl.	„	
7. junija	7. zjutraj	739.06	14.4	bzv.	jasno	0.00
	2. pop.	737.90	26.0	vzh. sl.	„	
	9. zvečer	737.00	18.2	bzv.	„	

Podružnica c. kr. priv.

avstr. kreditnega zavoda

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci na obrestovanje

v bankovcih	
za 4 dni odpovedbe	3 1/4 od sto
„ 8 „	3 1/2 „
„ 30 „	3 3/4 „

v Napoleonidih	
30dnevna odpoved	3 od sto
3mesečna	3 1/4 „
6 „	3 1/2 „

Oddelek za giro

v bankovcih 2 1/2 proc. obresti za vsako vsoto, v Napoleonidih brez obrestij.

Nakazila

na Dunaj, v Prago, Budimpešto, Brno, Opavo, Levov, Reko, dalje v Zagreb, Arad, Gradec, Sibinj, Inmost, Celovec, Ljubljano in Solnograd so brez troškov.

Kupovanje in prodaja

deviz, vrednostnih papirjev in inkaso-kuponov po 1/8 proc. provizije.

Posojila

na poroštevna pooblastila (warrants), pogoji po dogovoru; proti dovoljenemu kreditu v Londonu ali Parizu 1/2 proc. provizije za 3 mesece; na vrednostne papirje (efekte), 6 proc. obrestj na leto do svote 1000 gld., za večje svote vsled specialnega dogovora. (69) 36—4

V Trstu dne 1. oktobra 1883.

(45)

Ivan Lapajne v Krškem

30—16

je izdal sledeče knjige in knjižice za ljudske šole in učitelje: Praktično metodiko, cena 80 kr., Prvi pouk 60 kr., Fiziko in kemijo 60 kr., Prirodopis 56 kr., Zemljepis 26 kr., Geometrijo 24 kr., Malo fiziko 23 kr., Domovinoslovje 20 kr., Pripovedi iz zgodovine Štajerske 6 kr., Opis krškega okr. glavarstva 30 kr., Zgodovino štajerskih Slovencev 1 gld. 20 kr. — Isti pisatelj ima v zalogi razne pisane in risane; mali slovenski zemljevid kranjske dežele z deli sosednih kronovin, cena 1 kr., ter slovensko-nemški zemljevid Avstrijsko-Ogerske, cena 1 kr., in zemljevid krškega okrajnega glavarstva, cena 5 kr.

Dr. Hirsch

dobro znani specialni zdravnik za sifilitiko in kožne bolezni, ozdravlja po dolgoletnih izkušnjah v nebrojnih slučajih po sijajno skušenem in gotovo učinkujočem navodu (58) 7

sifilitiko in kožne bolezni

(tudi zastarele), ulesa, boleznj scála in v mehurji, polucije, možko slabost, ženski tok, v najkrajši dobi radikalno brez vsch zlih nasledkov in brez oviranja v službovanji. Naslov:

Dunaj, mesto, Kärntnerstrasse 5

(prej mnoga leta v Mariähilferstrasse), zdravi od 9. do 4. ure popoldne, a tudi pismeno (in pod molččnostjo) pošilja zdravlila. Honorar primeren.

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

Abecednik za slovenske ljudske šole. Sestavila A. Razinger in A. Žumer. 20 kr.

Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Žumer. 25 kr.

Brezovnik, šalji Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.

Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.

Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.

Cimperman, Pesni, 60 kr.

Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.

Filipovič, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.

Gregorčič, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.

Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.

Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.

Jesenko Janez, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoslanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.

Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.

Kačič-Miošič, Razgovor ugodni naroda slovinsk 1 gld. 20 kr.

Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.

Klaič, Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr.

— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.

Knjižnica slovenske mladine:

I. zvezek: Tomšič Ivan, Dragoljubci, 30 kr.

II. „ Peter rokodelčič, 36 kr.

III. „ Cigler Janez, Sreča v nesreči, 35 kr.

Kobler A., Zgodovina Sorske in Preške fare, 30 kr.

Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.

Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjige 1 gld. 20 kr.

Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.

Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.

Pačar, Zakon in žena, 40 kr.

Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.

Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.

Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.

Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.

Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.

Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.

Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.

Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega. Vezan 65 kr.

Zlatorog. Pravljička za mladino. 20 kr.

Znidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožico (4^a velike) po 50 kr. Pravljiče o:

Pepelki, Rudeči kapici in Obutem mačku (8^a velike) po 25 kr.

O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovnu (Palček) in Robinzonu po 15 kr.